

תהלים (פרק כד)

- (א) לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה:
 (ב) כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה:
 (ג) מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו:
 (ד) נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה:
 (ה) ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי ישעו:
 (ו) זה דור דרשו דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה:
 (ז) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד:
 (ח) מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה:
 (ט) שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
 (י) מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

בראשית (פרק כח)

- (יא) ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא:
 (יב) ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו:
 (יג) והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך:
 (יד) והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה וזרעך:
 (טו) והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך:
 (טז) וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי:
 (יז) ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים:
 (יח) וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה:
 (יט) ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשנה:
 (כ) וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש:
 (כא) ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים:
 (כב) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

בראשית (פרק כ)

- (ה) הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת:

תהלים (פרק ל)

- (א) מזמור שיר חנוכת הבית לדוד:
 (ב) ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת איבי לי:
 (ג) ה' אלהי שועתי אליך ותרפאני:
 (ד) ה' העלית מן שאול נפשי חייטני מירדי בור:
 (ה) זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו:
 (ו) כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה:
 (ז) ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם:
 (ח) ה' ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל:
 (ט) אליך ה' אקרא ואל אדני אתחנן:
 (י) מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היווך עפר היגיד אמתך:
 (יא) שמע ה' וחנני ה' היה עזר לי:
 (יב) הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה:

(יג) למען יזמרך כבוד ולא ידם ה' אלהי לעולם אודך:

שמואל ב (פרק כד)

- (א) ויִסַּף אִיָּהּ ה' לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסַּת אֶת דָּוִד בְּהֵם לֵאמֹר לֵךְ מִנֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת יְהוּדָה:
(י) וַיָּדַד לֵב דָּוִד אֹתוֹ אַחֲרַי כִּן סָפַר אֶת הַעַם ס וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל ה' חֲטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה ה' הֲעֵבֶר נָא אֶת עֵוֹן עַבְדְּךָ כִּי נִסְפַלְתִּי מְאֹד:
(יא) וַיִּקָּם דָּוִד בְּבִקְרֵי פ וַיְדַבֵּר ה' הֲיֵה אֵל גִּד הַנְּבִיא חֲזוֹה דָּוִד לֵאמֹר:
(יב) הַלֹּזֶף וַדְּבַרְתָּ אֵל דָּוִד כֹּה אָמַר ה' שְׁלֹשׁ אַנְכִי נוֹטֵל עֲלֶיךָ בְּחַר לֵךְ אַחַת מֵהֶם וְאֶעֱשֶׂה לְךָ:
(יג) וַיָּבֵא גִד אֵל דָּוִד וַיִּגְדֵּל לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הַתְּבוֹא לֵךְ שְׁבַע שָׁנִים רָעַב בְּאַרְצָךָ אִם שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים גָּסַף לִפְנֵי צָרֶיךָ וְהוּא רֹדְפֶךָ וְאִם הָיִיתָ שְׁלֹשֶׁת יָמִים דָּבַר בְּאַרְצָךָ עַתָּה דַע וּרְאֵה מָה אֲשִׁיב שְׁלֹחֶי דְבָר: ס
(יד) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גִּד צַר לִי מְאֹד נִפְלָה נָא בְיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמוּ רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אֵל אֶפְלָה:
(טו) וַיִּתֵּן ה' דָּבָר בְּיִשְׂרָאֵל מִהַבְּקָר וַעֲדַת מוֹעֵד וַיָּקַם מִן הַעַם מִדָּוִד וַעֲדַת בְּאֵר שְׁבַע שְׁבַע עֵשְׂרֵים אֶלְפֵי אִישׁ:
(טז) וַיִּשְׁלַח יְדוּ הַמִּלְאָךְ וַיִּשְׁלַח לְשֹׁמְרֵי הַשְּׂחָתָה וַיִּנְחָם ה' אֵל הַרְעָה וַיֹּאמֶר לְמִלְאָךְ הַמְּשַׁחֵתִּים בְּעַם רַב עַתָּה הֲרַף יָדְךָ וּמִלְאָךְ ה' הֲיֵה עִם גֵּרֶן הָאוֹרֵנָה הָאֲרוֹנָה הַיְבֹסִי: ס
(יז) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל ה' בְּרִאתוֹ אֶת הַמִּלְאָךְ הַמְּכָה בְּעַם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי חֲטָאתִי וְאֲנִי הִעֲוִיתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאֵן מָה עָשׂוּ תְהִי נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי: פ
(יח) וַיָּבֵא גִד אֵל דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הַקָּם לֵה' מִזְבֵּחַ בְּגֵרֶן אֲרֹנֵי אֲרוֹנָה הַיְבֹסִי:
(כה) וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַה' וַיַּעַל עֹלוֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֶר ה' לְאָרְצָךְ וַתַּעֲצֵר הַמַּגְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

רש"י בראשית (פרק יד)

חניכיו - חנכו כתיב זה אליעזר שחנכו למצות והוא לשון התחלת כניסת האדם או כלי לאומנות שהוא עתיד לעמוד בה, וכן (משלי כב ו) חנוך לנער, (במדבר ז יא) חנכת המזבח, (תהלים ל א) חנכת הבית ובלע"ז קורין לו אינצייר"ר [לחנוך]:

ברכות (לא):

אני האשה הנצבת עמכה בזה, - אמר רבי יהושע בן לוי: מכאן, שאסור לישב בתוך ארבע אמות של תפלה.

ברכות (ח):

אמר ליה רבא לרפרם בר פפאי: לימא לן מר מהני מילי מעלייתא דאמרת משמיה דרב חסדא במילי דבי כנישתא! אמר ליה, הכי אמר רב חסדא: מאי דכתיב אהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב - אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרשות.

בבא מציעא (נט):

אמר רבי אלעזר: מיום שנחרב בית המקדש ננעלו שערי תפילה, שנאמר +איכה ג'+ גם כי אזעק ואשוע שתם תפילתי. ואף על פי ששערי תפילה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו

מלכים א (פרק ח)

- (כו) ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי:
(כז) כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי:
(כח) ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו ה' אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום:
(כט) להיות עינך פתחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה:
(ל) ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת:
(לא) את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה:
(לב) ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו:

ישעיהו (פרק נו)

(ז) והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפילתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

מגילה (כט):

ואהי להם למקדש מעט, אמר רבי יצחק: אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל.